

számára. Jó útravalót kaptunk mindkettőn: az egykoron híres nagykárolyi Piarista Gimnázium iskolánkban átmenekített szellemét, a tudásba vetett hit, az emberség több évszázados tapasztalatát.

A párhuzamos osztályba járó „osztálytársam” egyre feljebb ívelő tudományos életpályát járt be: néhány évi szakkönyvtárosi munka és vidéki tanári tapasztalat után a nagykárolyi Városi Múzeum muzeológusa lett. Számos hazai tudományos (biológiai) szakfolyóirat állandó munkatársa volt. Tudományos népszerűsítő cikkei a Művelődésben, a Szatmári Hírlapban és a Nagykaroly és Vidéke hetilapban jelentek meg. Hosszas tépelődés után, nem szívesen telepedett ki Németországba. Ott is folytatta tudományos munkáját, utazik, ír, kutat, fényképez. Nemzetközi hírneve ellenére megőrizte szerénységét, nyílt szívét.

Nem lehettem jelen Nagykarolyban az egyik, mostanában ismertté vált könyvének bemutatóján (1995: Flora si vegetatia judetului Satu-Mare) amelyben Szatmár növényvilágát, virágait elemzi, mutatja be aprólékos tudományossággal. A ma már ismert szerzőnek - régi barátomnak - azonban volt gondja arra, hogy juttasson nekem is könyvből, amelyből a dedikáció (volt) a legértékesebb; „...a nagykárolyi gimnáziumban eltöltött évek emlékére...” A két Karácsonyi-fiú unokatestvérei (Mária és Zita) néhány osztállyal lejjebb jártak, mint mi. Őket is jól ismertem, szemmel tartottam sorsuk alakulását; Mária orvosnő lett, a kisebbik Karácsonyi lány, Zita tehetséges, színészi hajlamokkal megáldott fiatal nő volt, jelentős részt vállalt a 60-as évek Kolozsvárjának műkedvelő színjátszó mozgalmában. Budapest környékén talált új otthonra.

Tanári pályafutásomat Szamosújvár környékén kezdtem. Gyakran kellett gyűlésekre, értekezletre, egyéb hivatalos ügyek intézésére e városba mennem. Mivel a várostörténet, turizmus régen érdekelt (ez is nagykárolyi örökség), mindent igyekeztem elolvasni az erdélyi „örmény főváros” múltjáról, sajtósági architektúrájáról, s egyre szebbnek, egyedibbnek láttam a várost, lelkesen küldtem oda várost nézni kül- és belföldi érdeklődőt egyaránt.

Aztán következtek a magyarörmény származású barátok s végül, az Örménymagyar Baráti Társaság által felkínált lehetőségek. Így sikerült egyre közelebb kerülnöm ahhoz a sajátos életérzéshez, amely ezt a rokonszenves, befogadni mindig hajlandó népes családot jellemzi: a nagy múlt emlékezete, az értékek megőrzése, ápolása, rokon szálak, kapcsolatok felkutatása, példaértékű folytatása.

A 2001. őszén szervezett többnapos rendezvénysorozaton is szerencsém volt részt venni. Megtisztelő volt számomra mind a meghívás, mind pedig a részvételi lehetőség, a nagy baráti-családi közösség ünneplése. Most már tudom: ez volt az az alkalom, amikor teljes híve, „szimpatizánsa” lettem a magyarörményeknek. Tudásban, emberségben gyarapodtam, s talán letisztultak bennem a régi emlékek, sejtések a magyarörmény világról, emberekről is.

Soraimat azoknak a vélten vagy valósan magyarörmény származású ismerőseimnek és barátaimnak emlékére-émlékezetére írtam, akik rövidebb vagy hosszabb időn át kísérői, részesei voltak életemnek és akiknek élménygazdagságot, barátságot, őszinte kapcsolatokat köszönhetek.

Horváth Pócsik Gabriella Kolozsvár

Közlemény

Az Erdélyi Örmény Gyökerek Kulturális Egyesület színeiben jutottam 2002. október 20-án a Budapest IX. kerület Ferencvárosi Örmény Kisebbségi Önkormányzat képviselői testületébe. Értesítem a kerület örmény származású, valamint a velük szimpatizáló polgárait, hogy minden hónap első hétfőjén du. 17-18 óra között félfogadást tartok a IX. ker.

FERENCVÁROSI MŰVELŐDÉSI KÖZPONT Haller utcai székházában, az I. em. képviselői szobában.

Tisztelettel és szeretettel várok mindenkit az örménységgel kapcsolatos bensőséges beszélgetésre, mindazokat, akiket érdekel e közösség, amely a világon első keresztény állam alakítója volt; hogyan alakult sorsa az évszázadok folyamán, hogyan viszonyult a Magyar Államhoz; és amely bírja a magyar állam és társadalom támogatását.

Borbély B. Júlia Katalin

Folytatjuk témák szerint csoportosítva a rendelkezésünkre álló adatok közzétételét.'

Örmény gyökerű országgyűlési követek és képviselők

Kövér Gábor, *rétháti*; *Réthát, 1836. március 14. - + 1888. április 2. Arad; Kövér Gergely és Kossovich Anna fia; Ogy. k.: 1872-81; aradi lövész-egyesület elnöke, Arad város törvényhatósági bizottságának tagja, Arad szépítésének egyik tényezője; *Gudenus: 257.*

Kövér Gusztáv, *velezdi és rétháti*; *Arad, 1898. február 24. - + 1978. szeptember 12; Kövér István Mihály Antal és ásguthi Körtvélyessy Anna fia; Ogy. k.: 1940-44. A Magyar Vöröskereszt főmegbízottja, az Interparlamentáris Unió Magyar Tagozatának alelnöke. A genfi székhelyű Bureau Central les Minorités alapítója és vezetője. *Gudenus: 256.*

Kövér János, *gyergyószentmiklósi*; *Cibakháza, 1895. március 26. - + 1960. január 7. Budapest; Kövér János és ebeczki Blaskovich Erzsébet fia; Ogy. k.: 1939-44; Tagja Szolnok vármegye törvényhatósági bizottságának, a Tiszántúli Mezőgazdasági Kamara választmányi tagja. *Gudenus: 245.*

Kövér János, *rétháti*; *Fűskút (Temes megye) 1798, december 27. - + 1866. május 1. Pest; Kövér János és nemes Csiky Rebeka fia. A temesvári cs. kir. országos törvényszék elnöke, Ogy. k.: 1834-39; kir. hétszemélynök. *Gudenus: 262.*

Kövér Károly, *gyergyószentmikiósi*; * 1832. február 28. - + 1881. november 12. Budapest; Kövér János és báró Prandau-Hillebrandt Amália fia; Ogy. k.: 1876-1878; Földbirtokos Mezőkovácsházán. *Gudenus: 245.*

Kristóff István; *Gyorok, 1847. október 22. - + 1909. március 27. Budapest; Kristóff Gergely és zsenai Markovits Paulina fia. OGY. K.: 1884 előtt. *G. 267.;*

Kristóffy József; *csejtei*; *Makó, 1857. szept. 4. - + 1928. márc. 29. Budapest; Kristóffy József és csiksomlyói Csiky Gizella fia. Ogy. k.: 1897-05; Csanád vm. főispánja, m. kir. belügyminiszter 1905. jan. 18.-1906. ápr. 8. *Gudenus: 70.*

Lászlóffy Antal; *Szamosújvár, 1825. június 25 - + 1872. február 22. Budapest; Lászlóffy Bogdán és Issekutz Anna Mária fia; Ogy. k.: 1871-74 +; Szamosújvári főjegyző, polgármester és főbíró, kir. tanácsos. *Gudenus: 272.*

Lázár Menyhért; *Gyergyószentmiklós, 1842. - +?; OGY K.: 1897-05; Lengyel Zoltán; *Kraszna, 1873. - +?; Ogy. k.: 1901-18; Ügyvéd, 1904- től a Független Magyarország c. lap főszerkesztője.

Lukács Antal; *Temesvár, 1842. október 23. - + 1909. augusztus 5. Csömör; Lukács Ignác és koronghi Koronghy Hermina Erzsébet fia; Ogy. k.: 1884-1906. A Magyar Földhitelintézet pénzügyi igazgatója, főrendiházi tag.

Lukács Béla, *erzsébetvárosi*; *Zalatna, 1847. április 27. - + 1901. január 7. Budapest; Lukács Simon és Gaál Teréz fia; Ogy. k.: 1897-1901. Az 1900. évi párizsi világkiállítás m. kormánybiztosa, m. kir. kereskedelemügyi miniszter (1892. júl. 16. -1895. jan. 15.), az I. o. Vaskorona Rend lovagja; *Gudenus: 293.*

Lukács Görgy, *erzsébetvárosi*; *Nagyvárad, 1820. - + Salzerbad, 1892. augusztus 29.; erzsébetvárosi Lukács Ignác és lepei Gaál Teréz fia. Belügyminisztériumi államtitkár, a Szent István Rend lovagja; *Gudenus: 297.*